

۴۸۱

۴۸۱

۴
الف ۱۱
۴۸۱

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی

۴۷۵

تأم الحکمه لاکل النعمه در عرفان و تصوف

علاوه بر مطالب عرفانی و تصوف که در کتاب برآفت بر فی حکایه تاریخی و اجتماعی و سیاسی را نیز
بنسبت به قیام و برپایی استمداد آورده که به شرح ذیل آمده و بسیار به هم و مورد استفاده مناسب که
بیاوردن از آنها امروزه مانند اشارت برود
۱- نام عرفانی که از طرف قطب شبرا و ولایات ایران و خارج چند نفر داشتند و به شرح نامورس میانه
و برآوردن به شرح ترتیب: ملا محمد کبیرانی به اصفهان سید مهدی بحر العلوم و سید محمد
سبحی به قزوین سید احمد احسانی به طرابلس و امام محمد باقر شیرازی و ملا محمد و ملا محمد
بنو امی فارس
۲- اشاره به تعداد شیخ سید الکریم و دیگران که قطب
که به شرح ترتیب فرخ خان ابن الدوله کاشته
۳- خافیه و نقلی که مراد فضل الله شمس
به خاوری از قول میرزا شفیع قوری صدر علم که از شیخ میانه در باره رفتارش با عرفان و بزرگان علم که
بجستارش میانه نام برآورد و احاطه کلیه و به شرح و تفسیر و تفسیر
مؤلف از تصاب اگر چه به هر دو ساله غرض از نشر و تیران نام میبرد

۱۷۲۵.

تأم الحکمه لاکمل النعمه در عرفان تصوف

علاوه بر مطالب عرفانی و تصوف که در کتاب برآست برخی حکایات تاریخی و اجتماعی و سیاسی را نیز
بنسبت سید کلام و برپیل استند که آورده که در هیچ منبع دیگر نشده و بسیار با هم هم مورد استفاده و استفاده که
میان در اینها استخراج نمودن اشارات نمود

۱- نام عرفان که از طرف قطب شهر و ولایات ایران و خارج چند نشر و انتشار و تبلیغ نامور و بسیار
ویرفته اند بهین ترتیب: ملا محراب گیلانی به اصفهان سید مهدی بحر العلوم و شیخ
محمدی به عتبات شیخ احمد احسانی به طرابلس و امام محمد باقر شیرازی و ملا محمد و ملا علی

نورانی فارس
۲- اشاره به قدس شیخ سید محمد که در بیگانه و قطب
۳- تعبیر خواب شیخ زین العابدین با فروزی
که حسب خواست فرخ خان امین الدوله نگاشته
۴- خاطره و نقلی که مراد فضل الله شمس
به خاوری از قول میرزا شمس قزوینی صدر علم که از تحقیقش در باره رفتار شیخ با عرفان و بزرگان علم که
بجستجویش میاید و نیز برپیش نموده و جواب حکایت و نیز در مشافهات و تقریرات
مؤلف از مصاحبات دیگر خود و نیز در ساله غضا بنابر و غیر آن نام میرد

۱۷۲۵۰

۲۸۹

۱۳۲۵-

اخراج بطور امداد علیهم السلام از قول علامه مقرر است حکمت و تقصیر
 که کل ممکن در هیچ ترکیبی بقدر زمان امکان یافت نمی شود چیزی که ممکن
 نباشد بعبارتی اخروی ماست و الله تعالی مرکب و اقسامی و ترکیب
 نقص است و نقص هر چه بود و هم است فقر صلاح و نقص فساد که اهلش
 میل اند اما نقص و ترکیب بطور فساد شایسته حکمت حکیم کامل و انشور
 نسبت تاجیه و سبکه نسبت حکیم علی الاطلاق و اده شود پس از مرتب
 کل فی الکمال با حکمت بالغه در درجه امکانیه بجز صلاح و سداد چیزی
 صورت پذیر نیست و لکن بحسب اصطلاح ترکیب را کون و نقص را فنا
 خوانند و اندوختن را کثرت و هضم و طعم را یقین و طریقی است حکمت
 کامله مقرر شده تا به الحقیقه و کمال فرقی از افراد انسان در هر انی از آن
 عالم دنیا بر خود باور حکمت تا به الحقیقه است پس علامت حکیم بالغ آنست که
 عارف بترکیب خالقا نیست لا یبدل شود یقینا بلکه در دستش است
 تا آنکه مقرر نماید جمالی و خلوق بلا فساد ابدی کرد و تحقیقا و لا محاله
 کسی را فایده شود باین امر هم عظمی چون اهل فضل از علماء فاضله را چنانچه
 از تقلید و رجوع مطالب پذیرد حتی آنکه بعضی از بزرگان ایشان بجلالت
 تقلید و رفیع دین فانی تقلید را اصول دین مبین هم شده اند و اما
 عقل مطلقا اگر چه بر این حکمت مستحکم علی اعتقاد هم در جمیع اصول
 خسته دین مبین است اما اوصیل و معاد در آن در وقت فساد بر اینست
 مأخوذ از قواعد و مطلقه حکمای فلاسفه یونانیه است و عند الحقیقه
 منطقی یونانی غیر معتبر است درین دوره آخر الزمان سبب خطاهاست که
 در آن موجود است بخلاف منطق معصومی که خالی از خطا و ملایزه

عقیده

عصمت است علی البقیه چنانکه جناب سید کسبه و طبالین بدانند
 فصل الخطاب در تطویر و خود بطلان آنرا لایحجج القدر و رابعه الهی
 فرموده اند و درین مختصر نمیکنند هر کس بخواند رجوع نماید میسر است
 کلام و فیه را پس اهل تقلید را درین دین مبین با کمال بدل و جمل تحقیق
 بخواند و بداند و اهل عقل و تحقیق را با آنها با جهاد و ریاضات علیه
 تخلق و تحقیق نیست زیرا که و المنهج هو البهانه کثیر اند و کثیر ایشان
 برادر را کاف علیه صفر است نه با حکماء صالحین اسلامیه و در
 آخر الزمانه سبب ریاضات شایسته متکاثره و اربعینان علیه مواته
 بمکاشفات علمیه الهیه فایده کرد بدله اند که با اصطلاح اهل معرفت از
 علم البین مینامند و در را کاف و مکاشفات علم البین هر چه بود
 باشد اول درجات اهل معرفت و پس از آن عین و پس از آن بحق
 البین و پس از آن ببرد البین فایده میگردند چنانچه درین کتاب
 مستطاب شرح حسن و انیمه است رابعه عالییه خاصه حکمین بزرگان
 سلسله الذهب است که بنام سنی نام و مناقبت تمام مختصرات مولایان و
 از اهل عصمت سلام الله علیهم اجمعین تحصیل این درجات و تبحر این
 مقامات شایسته کامله انسانیه را فرموده اند و قال مولانا امیر المومنین
 علیه السلام ذهب من ذهبی عن ذهابی عن ذهابی عن ذهابی عن ذهابی
 بعضها فی بعض و ذهب من ذهبی عن ذهابی عن ذهابی عن ذهابی عن ذهابی
 بامر الله لا تقاد بها تطور و اضاف و نظر صحیح که ملاحظه شود حکمت
 سابقه یونانیه را از اسباب خدا بر بسته و در نور اهل زمان و دورات
 ماضیه بوده با فایده کثیره تا به حقیقت آنکه اصل و بنیانش بر مختل از مختل

انبياء ووجه الله است ولكن نسب محكمات ايمانية كلية اخرى زمانية مثلا
فهمانية مقدسة ما يستلزم بقية ما ليس اربيع خور و بان و دخول سالك طال و
حكمت ايمانية الهية معصومية و روح فلاح معرفت كلياته و خبر و اتمه حاصل
منها ملوك و كرامات و بان نحو افاويل و اصطلاحات مفردة نحو اهل كرامه طفا
قال مولانا شيخ فرديالدين عطار و قدس سره العزيم شمع دين چون حكمت توان
قبول شمع دين توان علم توان برود و حق حكمت برود است ايمر دين
خالق توان برهان برود دين دليل بران مطلب معرفه كرامه اقصا هر زمان
دروغ اهل انك در ستون فریب بجهاد هليت كه هنوز مخلوق ان
بجك ايمانية نداشتند حكمت او على سبب ايشه مصلحه از حكمت توانية سببا
حكيم فارادى معرفه افان و اهلش بود در كمال اعتبار و شرف زانكه نكلم كل
در مراد بنفوس و عقول فاطمى خلق از بر كنه حج الهية و ايات قرآنية و لغا
بنهايت معصومية ايشان يدا شد علماء اسلاميين ترديد شدند انك كرامت
مستطاب رئيس المشايخين اخوانه ملا صدراى شيرازى و قدس سره العزيم از ان
ولايت معصومين معقب كرده فلاح حاصل عوده در كنه علمية خود
صوت شمع فرمود هله عبارته و اما الشيخ الرئيس من بخله خلد و قبله
اذا هاهم في المعاد الى اخر المقالة من بعد هاهم سلم كرده بحكمت اسلامية
كامله نامه صدر الشيرازى در بيان مخلوق و انكه فلاح كل بدش از بيش و رطبها
فاحمه و خاصه خلق ظاهر امده در و مشه عجايب سببى سبب طال و
محكمات و قدس سره العزيم كرده بدو مجرى كبر و خلدت به هوس الكبر خاصيت
ترديد شده عوفا و از خواص حاضر بخوف مبارك خلدت فرى از رجال
بنهايت رهبة علم و عمل و حال فاضل امده بنحويكه صاحب بجمع و لايت و ايا

معصومين

معصومين كرده باده هر يك بغير از ايمانيات و قدس سره فرموده و صدق خود نديانها كه حكمت
مستطاب فلاسفة و ايشان از از مندر سابقه در بيان خلق بغير از خفيا باقى
مانده و احوال اعداين دين بيشن تطبيق لاد اكبره خبايا صدر المشايخين
مقام تطبيق بها سنده اند و خود هم از عهده بر امده و ليكن در عهد ايشان
حكماى طينين بسيار و مشرب ايشان بين الناس مداول بوده است سخن
نماشات با حتم بسان ايشان نكلم و ترويض انها شمس على فرموده و تطبيق
اصطلاحات عليه بالاياف الهية و اخبار فرموده و و حان مشرب ايشان نه
انك نكلم ظاهر منها بذكر انك نابل با شيرازى معصومى فردي و در ايشه بخود مطلقا
شده اند و حتى انك وجود واجب الاعلى الرب ولا اتم منه شمرده اند و
انك در طريق عرفاني و سلوك الى الله تعالى از ايراد كرامه در كتاب اسرار الانبياء
بخط خود فرموده فرموده و ساسى عجايب شمع احمد فاشا و قدس سره العزيم از
زيارت و ترديد قلند ايشان مستفيض شده اند بخود و بيش بوجاهت خبايا
در سلسله الذهب عليه مداول است و مشرب اهل ابن سلسله عليه هما انك
جنايت سببى سبب طال و قدس سره العزيم از ان محكمات و قدس سره العزيم از ان
زعم الوجود مستكسما عن اشتراك و صعبا و زعمها في الاشتراك التام
مطلقة فلا ضاع في فهم الهدى بفضيلة فقي انك اشتراك لفظى و معصومين
العقوبت خالى از ضلال نسب جز انك ان غيبه جفتا و غيبه عرفا في معصومين
در ذهن ما اجمد سلكه مشرب ايشان و در ما اجمد الاشتراك بينهما بجمع
و بين الخلق شود و فرموده ابن احكامه امكانه كرده و انك مطلق الانشا و انك
ولا الله ليس و مطلق الواحد و مذكور و هند است خبايا انك خبايا شمع عجمي
الدين عرفى كرامت و فو حان نكلمه فرموده و فلو جمع بين الواجب بالانك و

اولی عرض شد بجهت برآداستن و اثبات ظاهر حکمت معنویه الهیه که در لایب
 کلیه و حقیقت شریک لاهوتیه آن دو شعبه ملکیه است و هر دو در حق
 انحاء امکانیه و چون در لایب دوزخ عالم بدست می آید و چنانکه غیر از
 ذوالعزاجی اقل است انشاء امکانیه و ظاهر از مشغول و انبیاء و اعمام
 معتقدین و بلکه خود حضرت انبیاء مجرور هم فی امل بود و هر کدام را بهیچ
 نوعی که در ظاهر صائب کلیه کرد و بدو را آنکه با الهام الهی موصول است
 موالیان اهل عصمت علیهم السلام و معتقد به برزخ الوفا و لایب کلیه
 حقیقت لاهوتیه الهیه نشاندگان و افکار بلکه حقیقت را در لایب ظهور و
 صوغ علیه السلام و هر چه بری همان اقرار و اعتراف خود ایشان بر لایب
 کلیه و حکمت متعالیه گفتا میفرمود ما آنکه خود را خورده و فسخ در عالم بدست
 قیوم و در شایب مزاجی در رسید انشاء امکانیه و حقیقتی که هر چه حضرت
 انبیاء عظام و آنکه از امت خود عمل بکند بر لایب حضرت موالیان اهل
 عصمت علیهم السلام و ضابط ایشان بر کل مخلوق و لایب که در نا آنکه
 دوزخ عالم و آدم و زینب شده و فسخی شایسته نامت حاصل نموده یعنی در
 وفوق کل مزاجی فراهم شد انشاء امکانیه را خورده و خورده و بعضی از امراض
 و لایب الهیه و حقیقت لاهوتیه توسط انبیاء عظام ظاهر کردید بجهت آنکه
 شیخ حقیق کامل مزاجیه عالم و آدم و فسخ ما مقام حامل و لایب و قابل اظهار
 کلیه و لایب الهیه و حقیقت لاهوتیه کرد و در آنکه حال شیخ عنده مقام
 بنمایند و بجهت تکبیل امکانی که در عقیده عرض شد پس آنکه دوزخ ظهور
 مابین صیغه را بعد فایض کرد و در تزیین شد تخلیه از حقیق و قابل و تخلیه با فایض
 فضایل صورت پسند که مقام حقیقت دوزخ صورت است و استیجاب کل کمال

تفصیل

و تفصیل صورتی لایبناهی و بر استیجاب فضایل امکانیه و در مرتبه ظهور
 همایکل و حیدر حضرت قائم و خمیون صلوات الله علیه و علیهم اجمعین
 و بجلل شرف حضرت زلفی امکان و بود جمال انوار الهی و غیر از بجهت قلب
 انسان متعمم میگردد که عشا فزاید سان بدان جهان و امکان و توانی رسید
 و کمالی نایب و مقام الذین یؤمنون بالقلب فذلک یستود و اگر بخیر هم و فایض
 از انبیاء عظام مراد در و زان سابقه و ظهور فضایل و اسرار و الا فایض را برین
 رسانند شوی هماد من کا غلضود اجالا یل و فضیل و اظهار حکمت و کرام
 در دوزخ حضرت موسویه علیه السلام و حکایت عقول بنی اسرائیل که قصه تخلیه
 مرز و کافیه ادیت و عیال و بجز در شرف حقیق الحکمه و المیز و معروف
 بیبا نایب عالی شایسته که عرض خواهد شد گفتا میفرمود که در آنکه
 مرز و ان مندرجه اش را فسخ میگردد که در هر عصر حکمت و خصوصیات الهیه
 جاری و ساریست و ما فی ان فضایل و حکمت و اسرار هر دو را با انبیاء الصیح
 بان قبول در لایب نمود و بدو را انسان انبیا انسان در حقیقت فدا حال
 ماست آن در طایفه بنی اسرائیل جزا بود و ما در دوزخ است از احلاس کمال
 خطاب موسی علیه السلام و چون داب و بدن انبیا حسب الامر علی اعلا
 بجالس خود اظهار فضایل حضرت قائم و خمیون علیهم السلام و در هذا
 کردن خلق خدا بصلوات فرماد و بر ایشان بجهت حصول عطا و بخت
 دنیا و آخرت آن جوان و ما در دوزخ اطاعت امر نموده در میان طایفه کثیره
 دوزخ خود را در صلوات و عطا و لایب علیهم السلام فرار داده و صاحب بخت
 کردیده و لایق الهام حقیقتا احبابا که فضیل خواهان آمد و بود در آن دوزخ
 رفیع صاحب جمال و کمال و تسبیحی و جمیع کثیری مایل بطنیه و بود در آنجا

اوسته نفر چو بود و این زن مایل با فضل آنها و بهتر و محبوب تر از آنها
بود و لایحه یی بر وی آورد بدین آن دو نفر بگریختند و این بگریختن
بهمان طبعی طلبند و کشند و آوردند بر چرخه که معجزه یی بر ایشان بود
انداختند و خدای عز و جل موسی را آید و چون خواهی میگردند و جمع شود
بنی اسرائیل چنان و سرگردان که این غلام و فصله از کسب و مقصود
چسبست اسدفا انجیل موسی کرد که سوال کن از خدای که مایل
و انصاف کرد و پس فرمود خدای عز و جل موسی را که ای موسی که ایانیت
انها را و سوال کن مرا تا آنکه میان کم از برای ایشان فائز و مصلحت
شود و ما برین سالم کردیم و از آن جهت غرض است که بدین سبب که از است
و جز از نیست از ده میگویم با جان ایشان بسوی چیزی که خواهر کرد
و امر از خود ندانست و الهای عباد را بفرموده و سعه در خرابی رحلی از خدای
بر کرده از امت نوکده و اوصولان و محفل و طبعین اوست سلام الله
علیهم اجمعین و تفصیل از آن محفل و بعد از آن علی بن ابی طالب و
و امانت میگویم او را درین فقهیه از برای الهی که بود با شد بعضی ثواب و از
تغییم او را و بعد از آن علمای اسلام که بنی موسی را از خدای عز و جل
کن از برای ما فائز و مصلحت فرمود خدای عز و جل موسی را که ای موسی که ایانیت
بنی اسرائیل آنکه خدای عز و جل ظاهر مایل از این فرموده را با آنکه امر میگردند
اینکه هیچ کس را ویرا که از او داد و اید و خوف و فائز از این بگریختند و
که اسفند از صیقل نو ما را اما از این شخص فائز اصغر اهرم و میگردی کار
بکشد فرمود پناه میبرد و بخدا آنکه بود با شتم از جاهلین و مستغنی
چون فرمود موسی را با اینست ماء رجل نطقه یحیی و ماء عقی زن هم هیچ

اینها مایل با فضل آنها و بهتر و محبوب تر از آنها
بود و لایحه یی بر وی آورد بدین آن دو نفر بگریختند و این بگریختن
بهمان طبعی طلبند و کشند و آوردند بر چرخه که معجزه یی بر ایشان بود
انداختند و خدای عز و جل موسی را آید و چون خواهی میگردند و جمع شود
بنی اسرائیل چنان و سرگردان که این غلام و فصله از کسب و مقصود
چسبست اسدفا انجیل موسی کرد که سوال کن از خدای که مایل
و انصاف کرد و پس فرمود خدای عز و جل موسی را که ای موسی که ایانیت
انها را و سوال کن مرا تا آنکه میان کم از برای ایشان فائز و مصلحت
شود و ما برین سالم کردیم و از آن جهت غرض است که بدین سبب که از است
و جز از نیست از ده میگویم با جان ایشان بسوی چیزی که خواهر کرد
و امر از خود ندانست و الهای عباد را بفرموده و سعه در خرابی رحلی از خدای
بر کرده از امت نوکده و اوصولان و محفل و طبعین اوست سلام الله
علیهم اجمعین و تفصیل از آن محفل و بعد از آن علی بن ابی طالب و
و امانت میگویم او را درین فقهیه از برای الهی که بود با شد بعضی ثواب و از
تغییم او را و بعد از آن علمای اسلام که بنی موسی را از خدای عز و جل
کن از برای ما فائز و مصلحت فرمود خدای عز و جل موسی را که ای موسی که ایانیت
بنی اسرائیل آنکه خدای عز و جل ظاهر مایل از این فرموده را با آنکه امر میگردند
اینکه هیچ کس را ویرا که از او داد و اید و خوف و فائز از این بگریختند و
که اسفند از صیقل نو ما را اما از این شخص فائز اصغر اهرم و میگردی کار
بکشد فرمود پناه میبرد و بخدا آنکه بود با شتم از جاهلین و مستغنی
چون فرمود موسی را با اینست ماء رجل نطقه یحیی و ماء عقی زن هم هیچ

اخیانی

[illegible]

دفع فادعلا جش هم صورت نكرف الا بوسل بايشان چنانكه كشتن
از همديار مقلده اجماليه واقعا ستران دومقله سابعه واضع ميكره
كه احداث اينگونه و اخلاص عجيبه و اظهار انجيل مجرات بديع من البلد الى
العلم بوجود انبياء عظام مبرور و بيت الى ابد الايجته ظهور انار حو يند
خدا بر سوي و خلق و ظهور انار باصلاح اهل معرفت و اخلاص استيكرا انافيه
من امله و بگوي لا انفسيه فال الله تعالى ستر هم اماننا في الاقان وفي انفسهم
حقين لهم انه الحق اليان و علامات حقيقي در افان و انفس هم استيع
دو شعبه حكمت صورتيه الهيه است كه در مقله سابعه كشتن المصلين
ظهور حق است بجهت ستره متعاليه ازليه ابدية صفات بولان مقله اما
بيان حكمت صورتيه شعبه اولي مقله در دين و اخلاص عجيبه ستره استيكرا
ما به حصول معرفت الله مبرور ستره انار انفسيه استكه انار انفسيه است
عقل و روح كه مبرور است و باطن سالك و بشهود حق ايكه مقله انار انفسيه
ميا شنود و با مقله مبرور مقله ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
صاحب جمال افان مقله ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
شاهينه مطبوعه اوست كه روح انار في مقله و با با اوكال امله و ستره
وان دخر هم ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
ما جلال انار في اورد كه مبرور و اندعش و مقله ستره ستره ستره ستره
بهان ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
هم چنين بگوي انار في مقله و مقله ستره ستره ستره ستره ستره ستره
طلبه و كشتن ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
دوستي و خود ستره و اتحاد با عباد ستره ستره ستره ستره ستره ستره

مقله

حقيقت امر و عيش و كمال في انهار ادر عالم ستره ستره ستره ستره ستره
دوره آخر الزمان مقله ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
ولي مقله ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
رعبت با مقله ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
نعمي ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
خواجه و دخر هم ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
بجبر انار ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
اشكارا با ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
از كره انار ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
جميع قواي مقله ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
هستند و ظاهر اجتماع كره در مقله ستره ستره ستره ستره ستره
عليه السلام است و حاضر ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
انجبار انفسه ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
بگشتن كا و مقله ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
و ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
انفسه ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
انار في مقله ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
با جازه مقله ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
دخر كا است كه عار ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
اطمينان كلي كه اول ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره
و اتحاد اوست انار مقله ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره ستره

آدم والمسلمين من صورته في هذه ملكوت مملوك وصورة وجوده
 ومن عليه الرضا لا اله الا هو ربنا في اسماء واصطلاحات ربه اهلنا على
 عاليه ورياني في ثمانية درجته وجوده اذ كان في جوارحه هم سبعة ائنه وكفناه
 بل في حقه وديلا اذ في الجوارحه سبعة ائنه في كل اهل كونه ودين
 محض رساله في كل وجوده رساله نسيم الا اجمالى اذ كل اهلها اهلها في كل
 الجفنى است وكفى كرسلا زمان المبعوثين في اذبحى اذ لا زمان وكفى
 حاصل اذ في اذبحى نفس حكمي موجود ولا وجود ابن دعو الوجود في اذبحى
 هر اذبحى وكفى في اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 فخره كرسلا في اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 الله المبعوثين في الاصل اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 وسر اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 حكمي اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 طبعين في الاصل اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 در صله في بكره في ان الله خلق المؤمنين في ربه وصبرهم في ربه في المؤمنين
 اخ المؤمنين في ربه وانه اية المور والحمد لله قال الله تعالى قل فبما اذبحى
 فذلك في اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 فمورده كرسلا في ربه في اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 كرسلا في ربه اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 معصوم اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 مهرب اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 المثل في معصوم اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى

على عليه السلام واد است السلام على فضل الله العاظم في بالسن من هان
 فضل محمد صلى الله عليه واله كرسلا في ربه اذبحى اذبحى اذبحى
 واستل الطيف وكفى الطيف في الطيف في بكره اذبحى اذبحى اذبحى
 باذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 كرسلا في بكره اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 متمثل في كرسلا اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 الا في كرسلا اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 قال الله تعالى انك انت السميع العليم في ربه اذبحى اذبحى اذبحى
 بسبب حبه اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 اولياء عامر اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 تمام في اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 ذكره اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 در اول كرسلا اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 طالب اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 صله الله عليه واله باذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 كرسلا اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 صله الله عليه واله باذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 مباركه اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى
 ختم رساله في اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى اذبحى

الله تعالى
 اذبحى اذبحى

لیس فی ظنیر است و صفات خود از آن ابداتی اول و آخر و حده لا شریک له
 و جمیع اشیا معادیه از او هست و موجود است چه باری حیوان و موی و طیور
 و غیره و بیک نایفه حضور و تصرف صادق علیه السلام فرموده است و منصف شیخ
 هاشم و اسامی الحقیقه لا کماله لشیاء المعادیه بل من غیره لا یکون شیء ابداً مثل الله
 اله عالم و ابد و حده لا شریک له شیء کما ثبت بحقیقت شئی لا کماله لشیاء
 الامکانیه و کتاب موسی علیه السلام مفسود است این و نه که مخلوق غافل
 بجهت از صله را باطنی باطنی الامکانیه با اله عیب خود است تا باطنی ازین
 و عبودیت را حلی فرموده است و لا یستیع فیض لا یتناهی اتصال هکله درین
 و آخر و هم که درین حصول این مفصل ممکن بود که باین وضع که بجهت
 اسباب از آن در آن عالم بود اول و ابد لا یقرب از آن است که حیوان صاحب کمال
 باشد با ما درین مجاز برستی و تفریع و جعل بجهت سبب علین صلوات بر محمد و
 آل علیهم السلام چون نالایقه نال علین بود و سبب الاسباب من غیر سبب
 جوئی حقیه سبب بود که کل خلق اندوخته ناچار تکلیف شده مجاز برستی الهی
 کردید و چنانکه گذشت مثل مخلوق این دور و آخر الزمان چون هکلی لایق بحقیقت
 معرفت الله را و اقبال و بندگی را در آن حضرات معصومین علیهم السلام را
 لهذا وضع نفره را در این معصیان با الله سبب حصول نعمت نبویه و آخرت و
 وسیله غایت آنها قرار فرموده اند که همما امن با هر از آن مفاصله مشهور است
 و نبویه داخل درین باب یعنی الحشده و عیقا دان الحشده و عیقا دان التیارات
 اصلاح حال ایشان خواهد شد که اگر قطع نظر ازین امر شود از صله از هر از
 تفریق و تفریع با و دان و البیان علیهم السلام میخواند که در این طریق را نیست و
 ترکیب نفس و غیره الله حاصل نماید مثل آنکه در این دور و نبویه سالها بود که اهل

و غیره

ترکیب و قوی و تعلیم و صلوات بر محمد و آل علیهم السلام مخصوص بود حیوان صاحب
 کمال و مادری و حیوان معقول قبل از آنکه از آن است که موعظ خلیف موسی
 با رها حشید علیه السلام علیه السلام را داشته و ازینکه حاج کردید و خورد و خورد
 و خور کرد و خورد و خورد و ازینکه مستغرق در آن بود و خورد و خورد و خورد
 صلوات بر محمد و آل علیهم السلام علیه السلام را داشته و ازینکه حاج کردید و خورد و خورد
 کماله از آن در دراصل فطرت و کونیه پاک و با و رجا نیت تا مدتهاست با این
 و تفریق از حکم و انوار که موسی علیه السلام است و مصلحت ظهور حال مکرر
 و بعضی دیگر از اینها لایق بحقیقت و در آن عالم نازد بلکه جامی از اصول است
 شخص حکیم قبول بدین و تفریق خود مکرر و از اینها است و از اینها است و از اینها
 و از اینها است که لایق بحقیقت و از اینها است که مصلحت ظهور حال مکرر و از اینها
 کماله و لا یجعی علیهم و چنانکه در رخصیه بنی اسرائیل قبل از آنکه مکرر و از اینها
 مکرر و از اینها است که لایق بحقیقت و از اینها است که مصلحت ظهور حال مکرر و از اینها
 کردید و درین حکم متعالیه هم چنانکه در قبل از آنکه مکرر و از اینها است که لایق بحقیقت
 محله و نیست بجز در حکم و ناض المذی است و من با اینها است که مصلحت ظهور حال مکرر و از اینها
 که عبارت از اصل و فعل حکم تا تمام باشد و درین نالی اشکوار است که حل و عقد
 شایسته تمام و صورت ترکیب الالهی و الا فساد است تا تمام بدین روش الله
 متالی و چنانکه در رخصیه بنی اسرائیل بن کا و از آنکه دم کا و از آنکه دم کا و از آنکه دم کا
 شد و منکر کردید و چنانکه موسی را که درین از اینها است که مصلحت ظهور حال مکرر و از اینها
 متعالیه هم چنان است که در هر سال بجهت خود از اینها است که مصلحت ظهور حال مکرر و از اینها
 و حکمت را مستفی و خورد مکرر و از اینها است که مصلحت ظهور حال مکرر و از اینها
 و انشور اینها را باین شیء که داخل و خارج متعالیه و اشیا معادیه را

فلا تسفر

فلا سفه عليها، فمخل وسكتف مبكود دخول الله العلي رضا نام ووزقه عباده الأبرار
الحق والركن كفا سرالره بنحو ذوق ربه اسفغر الله العظم حقنا ناد كذيقنا
وذيقات عصفناك بلا نهايت بكم دارد كدوين خضر تنكيد دسر الله
عصفنا خير ثبات است سرع دارهون انما راست شيكنا از حاله اذ انكجا
بنحوه وقوت جبراني بيان شاهية از امراض جهالت وعقل وحكميات كانها
در مقام حرب وعرض حق كرده هواله ان دوسعه موت وحكمت
هر دوة از دوات امكانيه مفرغ بيجو اهل مرقه عالم وادع بل كل انشاء
بعصفا وعضيفا بوده است انك نهانست رجه نضج امكانيه رسيده مستند
ظهور حصر انعام وضمين صلوات الله عليهم اجمعين كرده احكام حوزة
دوة ظهور بنحوي مسدل الحلق الحلق بمزاجها السبعة امكة وارصد افراط
ووفرط دوات نافه خارج كه ان شخص فدا سر كشاخص ميان دوة واول
امكانيه اسفل شمس صوري برفع وشود رجه اهل الدوة كدويد رضا
ومواله جبري شمس خفيف الهية در فقه عتب الواسع كبل فديله ارضي الف
فوقه من اجزاء اهل الامكانيه است من الدوة الى الدوة باينجه صفناك غيرة
الله اهل خلق عظم وافضا مفرود بل عين الرشدن العرفي ربي انما دوة عظم
واكلا بر شمس خضر عجله صلى الله عليه والداستداد شامل قوي عجيبة
نبية عالم وادع شامل وعضف كالات بلا نهايت امكانيه دوة بطون امكة
كه لا يلا صروف ياد بنبوة باينجه كرا دد عالم واز عالم ياد واز دوات
واذ عالم بالهواله ملة شده وضيوف انبلى ظهور كالات وعلما به
مده ها كراحت بلا نهايت الهية ابيه خضر ساحل صلى الله عليه والره
كده دوات اهل ان كد كرا انك باصنوخ دوة ارجو رسيده دوة واول

اشاره بنام یکی از رسائل خود

والله

والله بالحدی خود شناسانیده اند که این چهار صباح دنیا بخیر و دنیا بخیر
فان سقاها لایمانان کردید و الا خلافت قضا سر از دنیا بر نهانید
انفیر حکایتی در اینجا صورت میگردد چنانکه نصاری و ملکی اینها را میبند
مشاهده میشود اهل جنوب و قزاقین میلانند بهین بنات و انحضرت
بامر حق تعالی در بوند خود و منصب و منصب کردید تا تمام دولت سلطنت
در هر گوشه از زمین تاب و غیر از خود خواهد بود و همین در باره دولت جمعی
علیه شیع و هم انحضرت از حق تعالی شناسانید و خداست که بگوید خواهد
شد بلکه مشاهده این فراموش شده است و خواهد شد اینها که این عرض شد که الله
تعالی و الا در اصل نبویه الهی و این قولی که علی الدین که در کلام و الا
اگر چه طولی از یکشنبه شدن جمیع دولتها و نفی از این بخیر و الا
عمی نیست خواهد شد ان شاء الله تعالی و بگویند و نصب حضرت رسول خدا
صلی الله علیه و اله و انحضرت صلی علیه السلام در یکشنبه دولت و انحضرت
باعتماد و حق که این این فرمایشات را از اینجای که البصر است که در اینجا و الا
و شرفهای کبریه از این خطاب مندرج و بفرمود اهل اسلام و الا در این از آنکه
بباید و الا در این که بجا نماند و الا در این که بجا نماند و الا در این که بجا نماند
از حق رسول کردید و انحضرت و یک حکایتی که در این زمانه شخصی از اهل آنست
مستطاب شیخ الشیخ صدر الاولیاء شیخ صلی الدین از بدلی فیس و الا در این
در سلسله الذهب از بدلی فیس عالم و الا در این که بجا نماند و الا در این که بجا نماند
شعبهای خیریه و الا در این که بجا نماند و الا در این که بجا نماند و الا در این که بجا نماند
از این و الا در این که بجا نماند و الا در این که بجا نماند و الا در این که بجا نماند
مقصود به لا تقهر الخوار شیخ کامل این از آنکه در این زمانه از این فاعل هر که

نموده معصای را بر سر نهان نصب کرد و در لشکر شاه و لایب پناه ندادند
کرای اهل کوفه مانند سایر اربکلا در میان عوف بنایم کرد مابین ما و شاه
کند اهل کوفه بجنس شیدان یعرفی مشبه را در خلاف عوف و دستان زغال
را در استند چون این جزیره در قفس غیر رسید هر اهل نامحس و بی اعتدال
در لشکر ابن مکران الکینه انداخته با شیله این عمل را در کوفه و تلبیس
کلا ارائه اهل و ابای قیام عثم دستان جنگ بر مدارید چون اغلب آنها
معتقد ظاهر و الفاظ بودند با حقیقت و معنی الهی و خدا نداشتند و بعضی
احکام و کمال خود را اندام محرمی کردند و ناسی که انار ضعف و خجالت آنها
ظهور یافت بنیان ظلم استعجابی پیدا آمد که هر بد شیخی و ملعون بنی امیه شی
کردید و اسلام و اسلامیان سقوط و بنده خونخوار رخید و بقیه الکینه
عفو و مسوئله را تمامه اظهار صلوات الله علیه مطالب عفو را میخواستند
با عرض اظهار نمایند و بر و کتابه و اسفاده در ضمن عفوالت و مطالب انبیا
میسوئله و در بعضی از قول انرا که عفو را میباید با تقاضا کالجا خود داده ام
بلکن این میگردید با خلیفه در همین دعا فرموده اند که از اهل بنیان را در این
از ان و بل و توجیه انداخته اشخاصی را که صلاحیت ندارند و بعضی دیگر که مقتدی
قصده خود را شل و رام گرفته اند و با امانت و اخصای و طلب عفو و در مقام
قتیه را با بدله بجهل زلفای ان کرد حال که بجزا الله تعالی قتیله هر نفسی بملا
که درینم که عفو را طلب کرده اند از انشا میگویم و ان که خود دشتاد و نه
عفو و انهم و همان از ان در امام علیه السلام اللهم و اسئلک من بهائک
و بهائک و علی بهائک الایم و علی بهائک بحی الایم بهائک و حکم بحی الایم انی
اسئلک بهائک علی کلام و اسئلک من بهائک با حله علی جهالت الاعمال و علی جهالت

وتمنى كل الائمة خلاك وكلهم ورضي الله ان استملك من سائر ملكها البلب على
مستللك الاح البلب وكل سائر ملك البلب عبيدك كل الائمة مستللك وكلهم
البلب عبيدك اللهم ان استملك عبيدك ملكك اللهم ان استملك من سائر ملكها
سائر ملكك الاشرى وكل سائر ملكك الاشرى على الائمة سائر ملكك اللهم ان استملك
سائر ملكك اللهم ان استملك من سائر ملكك ما دونه على سلطانك الادور وكل
سلطانك دائم كل الائمة سلطانك وكلهم دائم اللهم ان استملك سلطانك وكل
التمنى ان استملك من سائر ملكك الاشرى على ملكك الاشرى وكل ملكك الاشرى على الائمة
ملكك وكلهم فاعز الله ان استملك على ملكك اللهم ان استملك من سائر ملكها
على علوك الا على وكل علوك على كل الائمة علوك وكلهم على الائمة ان استملك
بعلوك وكلهم ان استملك من سائر ملكك على ملكك الاشرى وكل ملكك الاشرى
كل الائمة ملكك وكلهم على الله ان استملك على ملكك اللهم ان استملك من سائر ملكها
ما كرمها على سائر ملكك الا كرم وكل ملكك الاشرى على الائمة ملكك وكلهم كرم الله ان
ان استملك ما يملك الله ان استملك على ملكك من سائر ملكها الشان والجبروت
استملك على ملكك الشان وحده وجبروتك وملكك اللهم ان استملك على ملكك من سائر ملكها
ادعوك وهو ولا تير امر المؤمنين على بن ابي طالب له الاطهار فليجبه الله الله
مقصود ان فرستين دعوى ونحو ان استملك ما يملك من سائر ملكها ملكك مستطوعا
كدرضا طر مشددا ان اشار ان يشود ان استملك من سائر ملكها مستطوعا
تقليد في د و ما شيد تكاسنه لهذا العبد ان يرضى على بزرگ من سائر ملكها
تذكره للاخوان فاعل مشيود نعم ما قال ملاذى الطاع صلاى لكم دينكم وامن بى
بما ورد الله الامور كدول خلد به وخاله بالاقضاء انما تير دول وخطابه
كذلك مستحق مكره كد عالم كون ودرقى اسب نورا ووما بل انما تير انما تير

كوتيه جيتاها وارضاها وما تلبها در قيب ورايد يوده ورايد يوده خيال كد
عقله ادم وصى الى الخاتم صلى الله عليه واله وسلم در تيجل يوده هر يار ارباب
كرامه عبيدك الى الائمة امية وصفاته وفعليه وانا يوده ورايد يوده ورايد يوده
عمود لا داهاى ان يير سمره الى الالباس طهور ولبس ورايد يوده ورايد يوده
اقن خود ورايد يوده كد من تير خالها امد كسبك حنين ورايد يوده ورايد يوده
غيا يا مودش انما مودش ورايد يوده اخرت انما كد خالها عيسى صرحا
خمود سياقى من تير سمره صلى الله عليه واله وسلم ورايد يوده ورايد يوده
وختين كمال الان ظاهر الاطافا بخصر مقدس او صلى الله عليه واله وسلم انما
صورت وصى ورايد يوده داها ورايد يوده ملكه وملكه ورايد يوده ورايد يوده
الهمية حنين حديد كد من تير سمره صلى الله عليه واله وسلم ورايد يوده ورايد يوده
خود ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده
فرايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده
وفايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده
شروع ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده
رايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده
اولى ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده
الهمية ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده
حسب قبه ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده
وفايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده
كود خالها ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده
من علمي خالها ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده ورايد يوده

ابو الحسن الحسين روضه قلب الحسنه فموتكم ان جرحه جرح ابد وسنور العمل
ما وسار معصومين عليهم السلام است في كتمان الغيب من غير كشف وقنع
في ان مخلوق في ذلك زبيب وتكبر است بله كتمان الغيب بهان كرون
جواهر علوم است ورضو عمار است كما في عيون عيون وجمال يقينه سفيده
كاملين عيون بسبب هلك سر عليه سر بخورد بحسب من لا يهتد ولا يهتد
مستبين كرون عمار عمار معصوميه امله بلا سله مقصود كل انبا
واولاهم السلام در هر سروده وبنيت الحفظ من مخلوق وتكبر
كل رجل انما كل بحسب انفعاله الهية وفوضات بائنه مخور وكرون بلاش
انك كصرت رسول خدا صلى الله عليه واله درين دعاي عمارين امله الى
نوره مستند بغير ما يد جميع خيرات وعبادات وكمال تراويك مستند جميع
انها را جلاله احصا على ناله وجميع ما وسبب جلاله وعلو روحه ربه رب
ان في طالب وعفاه ما وفوضات مسئوله اشاره لطيفه ابو الحسن عليه
قمره لا كرون صلاه مباركه انما است جميع الناس باجاء ومثلا بغير اذن
مدنيه واحده في ان الذي اوجب جاده كانه وفي ابر الوصف على عليه السلام
اعلى الابواب كما قال مولانا الصادق عليه السلام في جواب الفضل قال قلت
يا مولاي يقول السالكين ما نامدني العلم وعلى بابها فقال يا فضل انما عتق
به التسلسل الذي تسلسل من فقه فقهه وعلى بابها يقول انه هو اعلى الاشياء
وابواب لم روضه بطلون المذنبه والعلم وهو المرحم بما علة السليمين علم
اللكون في جمال اللاهوت المحلوت بطوله فغم ما قال ملاذى المطاع على انك
الاجل وجمال الاجل وجمال الاجل وتلك الام لا ام منه والخرالاه
ناغمه والخرالاه الفراء ونذكر هذا الدعاء المبارك في هذا النمط الذي الشريف

عز

المعبرين الغرائز رشداً ويجعل الله العلي عينا يانه بن ابن بايات عالمه وا
كرويه كمدار كليل رقيقه است انما انما تحبه قوت كرون ابرار على الدنيا
وارتفاع قبه خرد لا خرد لا على حسب انقضاء الزمان جنانك انما جنانا
ادم صو الى الخاتم صلى الله عليه واله وسلم در هر الف الف الوصف سبعه عشرين
انكشاف طالب موزع واسر رقيقه ولا لب كلمه الهية معصوميه شده ا
نالا جاك فصل انما اردد وروا موسوي بحكمها في شريعه وارفعان قبه
از انهار فضل بل تحبه تكبر فاقه انهم در عماره روضه خلق كرون سواد كرون
كرون بلا جاد محال شونيد بغير رهن فخرى يا الله انما انما ساند ما في اهر
بالقياس الصحيح يتولى الدلائل مؤد مع ذلك التخيلا بالما فيه در عمار
مولايان كرون ابرار الى واسطه الفهم فوده است قبه ازاغبار وعره فوده
كرون فوده القبه وبنو دين الباقي بانك مناجاة الى ابرار الفهم في تكبر
كل شيا مشيد ووده بطون نوقا احياه صلى الله عليه واله انا ووده لا يوقيه اذ
جانب شيخ شيوخ المعرفه شيخ الدين اذ بلى دهم فليس كرون الفهم ظاهر امله
شجيره هاي فريه سلاطين بالعين ازا ووده انما الله رهاهم كرون سبب كن
شاء ولا لب عليه السلام فوده الذي الجمله قبه رقيقه ووده وليت عليه شيخ ارباب
تسن استكار كرون بلا ووده رها علم روضه وجمال لسن در عالم استوار وجمال ندوله
روا انما هذا كرون الفهم من الذين ادم است جرح نعيمه الوصف سبعه سنا
وتفسيره بمانه كرون كرون بمانه في لسنه حكمه ميكرون ووده جرحي انما الدنيا
والنكاح الحكيمه الوفا لا ينهاه ووده جرحي ديكراب انتايج والاسرار الملكوت
الملكه الا الهية الا انه خوف النمام النماذج الى الابد فافهم فناء عليه الف
ثامن فمرونه حيث الحكيمه منيع فمرونه صلى الله عليه واله كرون بلا ووده جرحي

جمله ومانا عبد او بنی بر پنج عمارت و ده اماكنه هین فرض چکند و بنی
صلی الله علیه و آله که مقصدی هئای مصلی است چه مرده و سن را و فصل
رای الحق و لیکن تصرف علی الخیر و نه اوست محل محله و نیز خواروست عظم
ستانه و الخیط و بزرگ در افاق تصویر و اربست مکر مثال برای و صول
در لاله که نه را فاست مخلص و نیز خواروست و انکاف ابن سئل ما مقصد
و بیان شود مثالش از نهی اخیری و علی الخیر و الا فی علی بن موسی الرضا
رویی هم الفلاس و اهل سلسله الذهب خود در جواب عمران طایف سکیم
عصر که جناب بتدی سید قطب الدین حکیم فاضل در اثر الفز و فصل الخطاب
منظوم عرفی شرحی با فی فرموده و ظهور و تمثال لایع الا کبر سنوی
اسم که اورد و اندک در مطالب فاضله احوال بن قطره از اعتبار مرده
من او طرفی شرف و تعبیر و آخری در جواب مفضل رحمه الله حضرت
صادق و روحی که هین مصلی الدین شیخ فرموده اندک الصورة الاربعة
دین حکیمه الباری فی الباری و اها فی بنی ان حکیم و خدی صوری در سه
مراحت فعال است نه را با علی و ابکیه و نه را ی قالی و نه اوست یونین
شیخ حجه الله که صاحب شرحی در محله جک فغانا کما یومئذ بامر الله فکانا
در جواب بنی و عیسی است لهذا شیخ و شیخ و کمرات تالیف شرحی در سه
مبارک اوست و ابی قره هیه و دین بن خلوف حاضر است و انجاب بنی
الحارثی و ابی یحیی حکم و نه اوست و و تبی عالم و اده بل جمیع اشیاء اماكنه
از پنجه که اده عالم قر است و یک نور و شرح و ادو جناب و علی بن ابی طالب
در شرح و بنی امرا اناب هم که نه الله اعلم بالصواب و از ابی بنی و ابی
خویش فرموده سه مرتبه است چنانکه در کتاب صبی المهر بن جناب نهی نا

توسعه الغزیر فرموده اقل عالم با امر الله است فقط که بحکم شریعت مطهره
و ادایش رخ فرود خفا در فرج دین مبین معزما بدک لبان اهل
معرف شیخ شریعت میا مندا تا عالم بالله است که بطریق مقتدره باین
شریعت صورتی تکمیل عالم را در آورد و زمین که حکمت الهیه است
معزما بدک لبان اهل معرف شیخ طریقت و حکم الهی میا مندا تا عالم
بالله و با امر الله است معما که بحقیقت صورتی تکمیل و تربیت ماسوی الهیه را
در فرج و اصول دین مبین که صعب و مستعصم مبین است معزما بدک لبان
اهل معرف شیخ حقیقت میا مندا که دارای معارف الهیه است کما فی قول
این اجمال در رساله خلاصه الذهب بغیر اینها است فانظر الیه و در زیارت
نامن و تربیت شریعتی انور کان در حوزه حضرت ابی طالب یوحنا
اکبر خاصیت سبلی و مولای بالروحانیه و جدی الی علی السید قطب الدین
حکمرانی تره الغزیر که هر یک را بخوبی و معنی عام و فرموده خطاب که در معنی
عزم شریعتی خایه تاخ الالفاظ سبلی و مقتدرای و جدی الاوسطا کما
افا حلهما شما فلا تره الغزیر که بفارس ما مور فرموده با باریع و لا یش
که کون محط مبارک در نزد فقرا است و از یک وجود شریف انبیا
سالمین کنایه و لک قلبه علیه تسبیح منقول کرد بد از طایفه زنده
بطایفه جللیه فاجار به خلا الله ملکهم الی انقضاء الزمان بفر سلطان
سعیله شهید برادر افا حلهما شما اقل انا والله برهانه که بخوبی و صفت بحیث
تا فی فرموده که اعلی غیر خا فانه معفور و فضل شایا فاجار الله
فما لجل النور و قد اندر او فاسیکه بر عزم و منیر افضل الله منشی
ملفونه نکار حاضره حضور مبارک شاهنشاهی موقیع نارنج دول الغزیر

مطلب حکایت واتی و درین

انوار

انوار عالم فیه فاجار به المخلص بخا و روح در الخلا فیه کبری مشغول محبت
بودند و فرموده که در این اعلی غیر خا فانه معفور این بود که هر یک از
نیز کان اهل علم و حکمت و معرفت و فزانی سبیل الله عالی که حضور شاه
محامداده در اول جمله کمال بخورد و امیر فرمود و در شخصی غیر اجبت اینها
بمعجزه اعشانی غیر فرمود حکمت اسماعیل برقراران در کمال سلطانی و تحفه
و معجزه ندانا که روزی ای میرزا شعیب مازنی در جلد اعظم ایران ذکر
پیش نهاد و عرض نمود که ما بندگان شاه حکیم میا مندا اما حکمت اسماعیل اعظم
که مردم را فی نزل محرم که از اطراف بمالک بحضور مبارک مشرف میگرد
در اول بوضع و در آخر بوضع کما رفیع ما نیندا و تقیم کنان فرمود که
عجب حکایتی در دستور بدعا تعریف و توصیف بگرد برادر افا حلهما شما
شهید مکرر شنیده و همواره نکران هستیم که مثل اولاملا فانه عوده صفر
بریم لهذا در اول ملا فانه الاخطره انکه شاه به مقصود فعل اید کمال بخورد
مشتود می بینم نفس و فوقی ندارد سهل است ملو از راه صورتی میگوید
طبع ما یوس و صغیر میگرد دیگر اعشانی ندارد و اما آن مرد نزل حجاب
افا حلهما شما درویش بود که اندک میگوید که شایده الله علیه قصه زنی از آن
مرد کامل در اردشیر بدعا فانه شهید فرمود و قتی که ما حجابانی و کمال
بودیم در فاس که آن درستی عا میندا و فهاب ویشانی را داشته بود
با یکی از بچه های خود اظهار دزدی کرد که که به باید کرد که از آن
بیرون ایشیم و بداند که معتزله افسانه بناه اولیای خدا یمیم امرو
حجاب افاه حلهما شما درویش بر گردید عالم است ملو فاس من با نشان
از ادب از رکر امات نزل از حضرتش در بدع عمر جلال خدمت اینها

مطلب

باید کرد علاج میشود ولی بوقت اذن نمیشود پس از حصول اذن مازالت
مجدد نفس شریف شدیم پس از این احوال در محال با مریدان افاضه جانان که
کرم جانان در حق ایشان میرود و فواید شریفه جلاله انوار اهل حق
تصل من الفعل کذا است که سرکار وکیل منصب اده است و در خود ان
کذا ان عملها از حق میرد آن جوهری میشود که کذا فی استه با شیم تا چه
شود فرموده بجز اعلم است میشود اما تو حیران را زود دارد شما که اهل
دکتر نیستید بهر آنکه کلام الهی مد او نیست غافل از جوهری با خود جوهری
با توجه به صاحب قرآن و هر جا هم نفس غیر را بهر بیدار میگردانید که
این هیکل بلیغ مظهر حضرت صاحب ولایت روحی فدا و غرض محبت او
عاقبت الامر این سوره العمل تسلط بهم بشمار ارجع میشود بحول الله العلی
و عا یانه اسود با س از دستان میرد بر لبه که بیرون آمدیم بجان خود
در خود مشاهده کرد که کوی سلطام از هفت رویانه و هفت کلیه حاصل
شد بفرست سلطان هم مشرف کردیم از روی کلام الله و فوجدها میرد بیدار
فوجدها را معزیه را در کجین اشخاص داد و العیود در آنها یافت میشود و در
میکنه زبان قلندر را بشند که سنانند هند انرا هفتاد و نه است که حسب
الوصیه هر که از این بیستم و اخبار اقبال سکیم و قبکه بر میخورد از من نفس نهانی
ضعیف تر است تسلیمت بکرم غیب نمی نماید خلاصه در وقت جناب افاضه
سره العزیز می کشد از کار و اوصاف در حوزة ولایت ایشان بفرستاده می شود
شده سلسله الذهب را در قیاس و تقوی حاصل شد که حتم زود را چنین
وضو نماید بود که امانت بجهت و حال است بطلبه بقوت ولایت ایشان ظاهر
آمد و جامع انصافیه و بیان وضع و محاذات زمانیه و جلاله لایسکان و تربیت

مشکلات

شدگان معبر و اقبال حق بطور خلاصه و موارکین علی المفضل در ساله مخصوص
از حوزة سیدای قدس سره العزیز که خواهرش سرور و مغفور صاحبی بزرگواران طبیب کلا
قدس سره العزیز و بیست و نهمه حضور ایشان فرموده شد در نزد حضرت صفا است و الله
رحمت التجارب بخلافه را از خواص اوقات کثبان مخصوص و بارک عرض نمود که
فقر از من بعد البیور رجوع با کتب که تکلیف خود را در اندیشه اطاعت امر شود فرمود
بودند از فقر در حوزة سلسله الذهب بر تحقیق و مشهود است که هر کس را در این
خود ضایعیه دیدار با محضر حضرت ولایت روحی فدا که اطاعت نماید و
عده مضیق شخصی چنانچه این بود که حاضرین و حضوری هر که مان ترسیت
شده معبر با جلاله فی در طریقی بود که امد کامل الولاية تا مل الخلاء نه لهذا
بموجب غیبی لا ینبی راجع فرموده ولی فی ازبنا نان علیه مالیه در ولایت
فصاحبه نام غامد روحا فقت کلا و کلا و کلا و کلا سلسله الذهب فرموده بود
دستور را از من و ضلک نماید که با الهای در لایس از من خواهر بشند
و غیبی خبر بد او را که خوف الوفا شد من خوف الروح فرموده اما بد
که سلسله علیه دهمه پس از وفاتهای قبله از خردن من فاطمه ظاهر خواهد شد
و پس از صلوات بر سر و وجهه فرماید انوار فی الجلاله ظاهر کرد که بخبر استقامت
افای من العبد البی قدس سره العزیز اما در حکم که خود التجارب افاضه
فرموده بود در نتیجه ظهور مرتب بر هکسان از بزرگان اهل طریقی شخصی و الله
عزیز الشریع با رعایایم و طاموس کالجی محیط که از غایت حوکت ساکن
میباشد و سکونت ایشان در اظفار طریقی صورت ظهور جلاله میرد و الله
میرد اول الفاسم شری را علی الله مقامه کرد بدنا انکم دره منعی شد و الله
والدی و سیدای قدس سره العزیز را بطن علیا حضرت صبی زاده جناب سید

وتمولای السید وطلب الدین عمل فایان غیر یک جناب ناواروحی
فلا مفا لا نه العلیه القدر احد فرمود لا بد نه طالع جفته علییه و معارف حقیقیه
الحبه و فضایل معصومین روحی فلام عریبا فارشا فظا نرا فم یقبل کرد
بافضلها ریتبنا از ان شخص مقلدین بعضی اند و بگویند آمد و سامعه افروزید و کما
خزای سلسله علییه کردید و بجمع نسبدینها بشیند و نادیدینها بید و شهود آمد
اجمالا بخوبی می شناسای عالم از اسرار و لا تبس الحبه که اعظم نور کاین سلسله بود
مثل هر چه حاجی ملامی برتری و دیگران در در اختلاف طهر این بار عیار ظا
نشی میفرمودند که امان برای خدا در عصر شما بوده و فرادیده شد و ترولا
الحبه مخفیة مخفیة مقفیه باز ای که بدید فلامی شکلا که امریکان فرما شد
ستدیه فرمود که هر چه مشنوبان از آنها که چنین متعجب شده اند فرمود یکی از
مجنبات افرازدگان قلبیه میگوید و دیگری انفراد ان الحبه سر بر و دیگری
از شاهان خزان معصومین و حج الحبه و هکذا مردمان معبرین و حج الدول
والفعل بلکه عنوان حمل بیجون و غیره لک کرد و یاور و کرد حضرت سید
مستبما فرمود ندی حاجی جان فلامی شاد دین دونه اخرا زمانه و فل مختلفه
حسبه خالجه و داخله بحول الله العلی و عا یانه متعابه کرد به الله العلی
جباری ظاهر انا لاجل این مخلوق بجناب ریحی اید چرا که نادر تعبیه بودیم
که محموره از هر چه بود و دل سوز فواد نهانی که فساد و یاری مرزدان
بنود حالاهم که فی الجمله اسبابی فراهم شده است چنان گویم و شنویم شعر
که نیکو سعادتی خلدین سخن عشق میگویم و بعد از این گویند بعد از آنها
ملکه متفردین کان بعضی و معروف که همواره مؤید بکلام و بحسب طبع و ذوق
بقوت و لا یست غلطی و سلطت کبری این وضع محبت و دود ادر بافی کردید

که عالم می شود از وسط و علایق و مجا و ملک صورت خود را خورده و ملکوت
تبدیل کند و قابل ظهور و کمالی که در حاجی جان اقتضای این دوره ما و دایره
سابقه است و بجای که عین سیدان سید باشند و سوده باشند و روز بروز
میگرد و بعون الله العلی و عا یانه میگرد و کتب مفصل و مختصر و اخبار که مثل
برای افضلها ریتبنا فضایل معصومین علیهم السلام است همین کتاب است طالع
میدان که در اول شرایط الطریق و معارج الحقیقه و سوره کردید و هر که کجا و
چهارده شرط است و تسلوک الی الله تعالی که سعه اسب مکرره یعنی سبع
المانی و این سعه در کوارش خصوصیتها است که امکان تفصیلش در مختصر
مختصر نیست اجمالاً آنکه تکلیف انسان بالحقیقه از درجه اول خلقت تا درجه
الاحتم که در درجه اول تکلیف بخلافی بنا بر حقیقت است که انرا نارس نیست
و حار و اول اصله اند و بخلافی عا و لا نیست که انرا ماء الخیوه مثبت و در
اول گفته اند با این خوارش و طویب بعضی نام تمام حاصل است چه در درجه
خلفیه و چه در درجه سینه خلفیه عینه انسان کامل الحی چه در طریق
تکون چه در طریق شرح چه انسان کامل دنیوی ثم اخروی چه انسان کامل
دنیوی فقط که انسان حکمت فلا سغه اخف النبوة است چنانکه در حدیث
مذکور شد فافظر البه و ان یزلی این ماء و نارهفت مقام است اصطلاح
و اصطلاح حکمت اخف النبوة که سه مقام شرحی است و ذای و حجاب کرد
عزیز است و کتب و تکرار سینه خلفیه در سینه خلفیه سبع المانی و حج
میشو با بجهت سیدی فلامی سیر الفریذ بیان شرایط چهارده که نادر فرمود
در اول کتاب این عبارت که بعضی از آنها برای مالک اخبار حاصل میشود
و بعضی از آنها ذای فطری جلی است چنانکه فاهم ندر و سدان کتب اهلنا

وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
والاول والاول والاول والاول والاول والاول والاول والاول والاول والاول
بالعقودين او تسع شي لا بد من اسبا في هذا السبب ان يكون في الدنيا
قوام استجابت في جهنم وحق في قلب انسان كامل
كفره وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
درجه كامل جهنم وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
كانه عليهم السلام وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
الافقه واستمداد وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
كامل حاصل ميشود ما بالقرآن فان الله دائم ما بالفعل ميكرد
وهو ان في قوام مطلع انوار است الى الابد وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
طالب الحياحي هم سجد وجهه وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
باطنه معصومه عليهم السلام وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
مكسوف وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
ان قوام انوار باطنيه وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
محمد الله وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
افرى وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
درجه استاء امتك في النفس والا فان الله تعالى شخص مقدرات
جل منانه وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
في قلب عالم باسرها وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
مكر سلا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا

فانه

فانه فوريه قائمه در باطن كره وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
بالقوام باخبره وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
بالقطع واليقين كون الخضر في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
بزرگان اكر قول كند استعطف غامض را والا اهل يقين نخواهند بود وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
در ظهور الخضر عليه السلام وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
رؤس الاشهاد وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
مردميه بدر سبكه فام عليه السلام وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
ميكند انكه متوجه كوفه شود فاما في الخضر وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
ميكند انكه اكاه باسند بر ولد اهل از شما طاعمي وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
وهو ان استجواب موسى بن عمران كره وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
ان ان جاريه في هر كس كرسنه باشد ان سبب ميشود وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
با سلفه عظم وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
اشرف ميشود از ظهور كوفه بلا انكه انجي مكرم كه اخضر اخبار وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
صورت همان فانه نور اعظم تر سبكه در عين الخضر وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
وسهل الله مخبر وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
ضروريات مخلوق كرده وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
وعنا بانه وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
وطول العر سبكه حاصل ميشود سلاك الهيه بالتمام مكر انكه شرابط
چهارده كانه مسطور وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
بالتمام يعني زفاش كره وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا
الله تعالى وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا وولد في الدنيا

فیه یک ضمیمه من کرده است و صحیح است و الا قبل از مجاهده و در ایام
 بر جودش از برای عمل حال است حال اگر تو ضعیف بودی و عمل سبب است
 چرا که ضعیف بودن الله علیه و عطا یا نه مالت سبب نیاید و خورده ضعیف
 می شود و سبب قیاس از برای عمل از ادب و علم و محلی از دستور العمل
 بر او است و جان کندن منقول بود و اول مورد هر چه با عمارت آنکه
 چهل روز دیگر بعد از خورده می شود و در آن مختص است هر چه در وقت
 ماه و چینی که مقرر شده است ماه و در آن و در میان باشد
 و در این بین حسنی و موسوی که در وقت اهل سلوک معترف است اما با چینی
 از جوی مطلقا چه می شود و سوره و چه بقیات سالها چینی بود پس از آن
 مختص است هر چه در وقت موقوف کردین از بقیات که مختص بود همان سوره
 ماه و ولی با چینی مطلقا و سالها سلوک چینی بود پس از آن مختص است
 فرموده از چینی که در سوره ماه مقرر است بقیات خورده و مقرر است هر چه
 سالها می داند سلوک چینی بود اما آنکه مشی کرده بدستند به هم از وقت
 و در این بین از آن مختص است ادا شد پس چینی از وقت خورده و سبب است
 سوره از برای سوره العمل با طری و حافی و امر است که اهل سلوک در سوره
 مقرر است بقیات خورده و مقرر است ادا شود و خورده و طای و تا کنون که سبب است
 هر روز سبب از چینی است چهارده سال میشود که چینی حال را بی موقع
 بحول الله علی و عطا یا نه چون از عمارت دستور العمل چینی است و اما
 سوره را در محفل محسن نشوین طلال و سبب است که امر من میشود که در درگاه
 خانه امکان است ضمیمه موسی و عطا یا نه علی و عطا یا نه طلال و سبب است
 و از آنکه ابتدا پس از موسی و فضل بن عبدالت کلیه در باره کل عمارت است

و عطا یا نه

اول الح امری و سبب است چینی و طلال و سبب است و عطا یا نه و سبب است
 در وقت خورده و در آن مختص است و در آن مختص است و در آن مختص است
 حتما است و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است
 علیه السلام و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است
 دارد یک نوبت است و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است
 چه حضرت علی المولی امیر المؤمنین فرموده و ما نحن بوقوف الله و التوجه
 الله علی نعمت و از آنکه بر قیاس سلوک و سبب است و سبب است و سبب است
 مطلقا از ادای آن همین نوبت است که بقیات العبد موقوف فرموده بعد
 از عمارت خود و اما با عمارت سلوک و سبب است و سبب است و سبب است
 و مختص است و معترف است که ارکان اربعه سلوکیه الله و ارجله اما از عمارت
 و موسی و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است
 از امر بر عمارت شود چه با خبر که ضمیمه خود باعث شود آن سبب است و
 خلف از امر باش شود و چه با خبر که سبب است و سبب است و سبب است
 در صورت عبادت است و از کار مقرر است و سبب است و سبب است و سبب است
 و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است
 اما آنکه بیک آن که در امر و در طاعت امر شده باشد و این فقره بود و سبب است
 الا مختص نوبت الحرج که نوبت اجمع سبب است و سبب است و سبب است
 فالحمد لله علی الاله و الحمد لله علی الاله و الحمد لله علی الاله و الحمد لله
 نوبت و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است و سبب است
 اسرار هم ضمیمه خود معتم ساخند که در وقت علیه عالم را بدست چینی
 دعا و کرامت انشاء الله تعالی یکم دولت و برکت و عطا یا نه و سبب است

عليه واله كسر ستر من دين مبر است كدر اخر الزمان رؤفا كدر بده
 وفضل وفت مال الانان است يعون الله تعالى نافي وول باجلالت
 واهت عليه عليه قسيع است لا زلت را بار غنا بامت سلطان الله
 على الدول كلها بالقوة الايمانية والا سبلاء الرابيه حتى يثي الى الطلوع
 والرحمة والقيامه ويزككم بان دود ودر معنويه وصوريه ببيان عالم
 دوسي واتحاد محكم وملازم عاشركه موزع تحصيل مفاد است مستحكم
 ريب سهل ويشير ولا نصير كخالق قلدر ان سدل اعني شمره ونبيل
 كمال مخور ولاح را ورجوع تحصيل غوده لا في غير نما ندر وكمالات
 مندرجه در انمقله ذلك بل وحقار حكمة از اسند وپير اسند كدر بده
 افاندر نما ندر وحقار كدر دين حقير انمقله سرور حتى غني
 بكونتم كنه نام الحكمه معلوم ميشود كدر سبده

سده است قضاء عليه نام نفاذ

او انمقله نام الحكمه لا محال

التعهد وصلى الله وآلهم

ماليات في الصراط

المستقيم بخلافه

قوله

نام ك

21